

N. N. Bechescu prezintă ca teză de doctorat în limba și literatura engleză un studiu dezvoltat intitulat Lord Byron. Viața, opera și influența sa în literatura română. Prin titlul său, lucrarea se adresează în același timp specialistilor în literatură engleză și în literatură conștiință. Prima parte a ei, intitulată Viața și libertate, supușă și glorie, se ocupă cu biografia poetului englez și cuprinde 127 pagini; partea a doua, care se întinde pe 160 de pagini, este intitulată Prodigioasa operă poetică, triumf al romanticismului și aduce o descriere a operei byroniene; partea a treia, mult mai modestă și ca întindere (cuprinde numai 73 pagini) și ca titlu ("Influența lui Byron în literatura română") este multimilită studiului societății poetului englez în literatura română; partea a patra conține o Bibliografie, partea a cincea judecările se numește Drapău, după care urmărește Table de materii.

Ceea ce trebuie notat de la început este că sunt dificultăți pe care un studiu de ^{acest fel} natură arătătoare le ridică în fața cercetătorilor. Vîntul la 125 de ani de la moarte manușii cantărilor și libertății poezovelor și în vremea actuală studii adâncite au fort mulțimele vînturi sale, opere și influenței pe care arătă opera a exercitat-o asupra literaturilor lumii. Evident, faptul ~~—~~ nu interzice relevanța temei, o interpretare nouă a personalității poetului sau adăucirea studiului operei sale. Operația cere însă anumite condiții și sacrificii de lucru și o anumită pregătire. Vom vedea în ce măsură de apăr în studiul domnului Bechescu cadrul.

Biografia sărbătoarează o concepție elementară asupra robului pe care factorii istorici și jocurile săi de interpretare unei opere de astăzi. Judenții sunt biografice, reprezentate pe cronologie, un desfășură decât răsună perspective asupra viații și creației a poetului. Capitolul tot, în cadrul căruia autorul are trei alte părți de-a atrăgării unui scriitor opere care apără în ultimă, are un aspect supărător de popularizare a unor date elementare și de reclamă sloganizată ca ~~pe~~ ~~descripție~~ reclamele de cire. Înțeles, cred, să mai aduc că autorul nu se face să aducă nimic nou, să nu domineze în care domeniu era ~~total~~ într-adevăr genul să realizează, dar un singurabil se găsește că Byron a călătorit în Peninsula Balcanică și că a cunoscut în satul lor pe români. În acel călătorie sănătatea poetului și-a recuperat mult în amănunt, dar refacerea și recunoașterea lui din perspectivă românească se poate putea fi întregitoare. În locul acestei operațiuni, autorul să intrețină cu o comedie complicitate a informațiilor biografice, ^{de mare circulație} lăsată să fie circulate în cadrul unei ziaruri și să fie folosită în cadrul unei ziaruri.

Capitolul dedicat operei lui Byron are un caracter bibliografic, neșătățit de mai adusori, ușor fragmentat de lîsău din cînd de cînd. Cadrul este total în afara problemelor propriu și literare: genul de cînd textul nu pune probleme, iar interpretarea literară este un fapt a cărui existență n'a ~~mai~~ băunit-o decă. Total se reduce la menționarea operelor și regumărarea lor și la reproducerea unor ~~lucrări~~ pagini sau fragmente de pagină.

2
În aceste imprijurații, ar fi facilitat să se facă o urmărire concepției și ar sta la baza analizei sale: "Concepție literară un poate fi vorba, iar analiza prezintă un singur punct de regizare": cifra. D. Beuchea are înțeles devăr mama cîntecelor, cu ajutorul cărori conștiință o definiție cantică a operei byroniene: căte cânturi are un poem, căte strofă are fiecare cânt, căte versuri sunt în fiecare strofă și căte silabe nu fiecare vers. Din acest punct de vedere dă un este concurat decât de reprezentul South. Ceteru - fără de care, de altfel, are o infinită admirație - căruia îi revine până acum meritul de a fi numărat cele mai multe silabe verificate în românește.

Nici mariile probleme ale romanticismului, dintre care unele au istorie chiar și opera lui Byron, nu îi sunt cunoscute. Candidatul afirmă în titlul capitolului inclinat operei poetice byroniene, că aceasta desemnează triumful romanticismului. Ideea este rezumată în cursul lucrării și ajunge (la p. 283) la afirmația că Byron este spiritul cel mai agnoscat de romanticismul european, prin individualismul și pessimismul său, apoi a culminei constatare (p. 274) că poetul englez nu este propriu zis un romantic.

Plai surprinzătorul meu este constatarea că autorul studiului nu vede ~~meritul~~, în întregă opera byroniană, băsătura fundamentală a ei: titanismul, și mult chiar: vorbind despre Cain, creatura ce se dezvoltă engleză creatoarei, dă ocază afirmația că personajul „nu are nimic de învățat de la titan, ci este mai curând un pedant indigas, care este cu voile reale fătă de soție și de părinti și lui Dumnezeu îi reproșă în greșala creației sale, anume neobedire, că din cauza greșelii părintilor nu mai poate fi în paradij, și trebuie să-și c斯特ge păinea din sudarea felii sale și trebuie să cuască moarte”. Afirmația este întărită de observația, dat fiind faptul că se referă la un poet care a făcut marturisirea că personajul care l-a obosită statoric a fost Prometeu, al cărui suflare ^{suplu} poate fi voroabilă în tot ceea ce el a scris. Îi totuși D. Beuchea amintește calificatiile pe care Southey îl dăde lui Byron: poet satanic; să nu face constatarea că poetul este o mare fătă demonică (279), dar că Satanel lui Southey și că demonul său părea la titanul lucifer din Cain și părea la titanii româniilor, să nu vede întărzându-se nicio punctă.

Nu este cazul să se facă urmăreasă în amănunt diversite candidatului despre opera lui Byron. Cele rotunjite păreri acum se ridichătorește și spuneam că atât prima cunoștință ^{afirmă că} și prima cunoștință ^{se bucură de} avanțajul că atât prima cunoștință ^{afirmă că} și prima cunoștință ^{dă} ^{se bucură de} avantajul curios de a se arăta de apotivă de strâns de literatură atât primă cunoștință că și prima cunoștință ^{afirmă că} să disante.

Opiniindu-se la un amanunt studiu de informație apropia lui Byron, cele două capitole, inclinate vîrstă și operei poetului, au acel unii ~~transp~~ traducere a unor texte ^{de} ~~lucruri~~ elementare engleze, datează dinainte de 1900. Argumentul din ultimul volum, se cere la răspundere la continuare, ~~despre~~ ^{această} ~~această~~ concluzie.

3

✓ Voiau nota cu acest privilegiu totalea de adoucire a unor aminte manșfestări din viața lui Byron, facute să defină caracterul său: amănumit caracterul poetului. S-a discutat în lung ~~scopul~~ ^{scopul} legăturilor ^{în ceea ce} sale cu soia sa Augusta și cu elie că faptul acesta a fost ^{inter-o mare măsură} determinantul destinalul poetului, de care societatea engleză nu-l mai putea tolera și să îl c. Urmărește a fort exponierea lui definitivă și, ca o consecință a acelăia, abordarea unor aminte teme libere și accentuarea unei trăsături din fizica sa: sarcasmul, dragnetul de describi ingrijorări ipocritei societății engleze. Este, ~~căuta~~ pe alte trii morale, atitudinea pe care avea să o săibă mai târziu Heine folă de germania. D. Benechie Parțialitatea în bibliografia să opere că-l ajută să lămurească definitiv acestă problemă: corespondența lui Byron cu Lady Melbourne, opera ~~publicată~~ ^{de} de Astarte (Londra 1905) de lordul Lovelace, în care este numărăta viața Medociei, fiica lui Byron și a soii sale, The Life of Lady Byron de de Miss Ethel Colburn Mayne. Problema l-a preocupați de asemenea și pe André Maurois, care candidatul în înregistrarea decesului său în capitolul francez al bibliografiei sale și care, oricât de romantică ar fi putut fi viața poetului, aduce ^{în voce} totuși ~~totuși~~ ^{totuși} același poftă maistruii concludente. Faptul acesta să determină să cred că ~~doar~~ ~~doar~~ și a consultat este surpățitor să constată, în urma acestora, că Dr. Benechie tocmai deține o inventiune fără ^{unior} tot ceea ce se spune despre era sumnitul "noastră byronian". Faptul acesta să determine să cred că ~~doar~~ și a consultat bibliografia de care o concentrează în finalul lucrării.

BIBLIOTECĂ JUDEȚEANĂ
„OCTAVIAN GOGA” CLUJ
SECȚIA COLECȚII SPECIALE
Fondul Petrescu - Popovici

3 Dacă vom felul cum ~~do~~ conțină viața și opera lui Byron, să
 Benchea se arată lipsit de orice neglijare de a lăsa subiecte de literatură
 engleză, felul în care este ușorătă influența poetului englez în literatura
 română ne arată că ~~do~~ este tot atât de puțin calificat pentru studii de
 literatură română comparată. ~~do~~ Candidatul simplifică jâna la limite
 necesare unei dintre cele mai complexe probleme de literatură comparată.
 România nu cunoște opera byroniană în forma ei originală numai în
 limba sa; în primele timpuri ea le-a fost mediata în special de traduceri
 franceze, dintre care aceea a lui A. Pichot s-a bucurat de o foarte
 largă circulație. Această traducere franceză ai operei lui Byron au
 tăiat printre Români, unde au răspândit fructuinea de preceptorii în
 familiile boierești sau profesori în școlile publice. Acestea este ceea ce
 Louis Rapet, profesor la Iași, colaborator la jurnalul română este al
 timpului și om cu orizont literar foarte bogat. Interesul de seamă
 de aproape soarta lui Byron în literatură grecească, unde poetul ca
 Soutzos, ~~căruia~~^{amintiți} și închis în gărză, răsuflarean cunoașterea poetului
 deosebită influență sa a fost excepțională de puternică: poetul care a
 murit la Missolonghi și de care n'a fost străin său gândul de a deveni
 rege al Angliei era destinat să crească în jurul lui o atmosferă de
 legendă care, prin poeti ca Soutzos, ce numără poeziile și admiratori
 printre scriitorii români, a fost transmisă și literaturii române. In-
 teriorul st. opera poetului englez a fost menținut aproape prin multe traduceri
 germane sau poezi germane influențate de Byron, cum este Heine;
 prin traduceri sau imitații italiene (ceea ce G. Asachi) sau prin
 influență unor poezi ale ei precum reînvierea de influență marilor
 muzicieni (Bușnici, Lemnoven). Dacă la acestea adăugăm celebra adă
 micalitate de Lamartine lui Byron, am indicat, cred, în locul man-
 punctelor ~~exemplare~~ în care reflectă opera byroniană s-a reflectat atmosfera litera-
 turii române.

Studii anterioare tezei ~~do~~ Benchea au pus problema acela pe calea
 ei adevărată. Lăsând la o parte ~~do~~ discutie în legătură cu
 raporturile dintre Eminescu și Byron, deși care ~~do~~ nu are de
 nimic cu cunoașterea ~~do~~, voi aminti că tema care preocupa pe candidat a fost tratată în trei studii ~~poate~~ reziduale: acela al lui Petre
 Grinn, Traduceri și imitații românești după literatură engleză,
 p. Dr. III; acela al lui Adrian Marin, Vechi traduceri românești,
 resemnulate mea, din Lord Byron, apărut în revista Kalende din
 1943 și 1944 și, în cele din urmă, studiul lui Emil Tăriceanu,
Oscar of Alva de Lord Byron. Izvoare apusene și reflectă românești,
 ob. în Studii literare, vol. III. Dintre aceste trei studii, fundamentalele
 pe care ~~do~~ le tratează, candidatul nu cunoaște decât pe cel dinăun
 de care, în schimb, îl face la contribuție doar un chip de natură să se con-
 tronice conponenților. Traducerile preocupață în mod exclusiv pe Grinn
 și se preocupa și pe ~~do~~ Benchea de mod aproape tot atât de exclusiv. ^{Cu resemnările excepționale} ~~do~~
 Le preocupează în ordinea în care este să se registreze de Grinn, respectă
 cu religiozitate omisiunile involuntare ale lui Grinn și le comentăze și

temisiu întrebuiuță de Grimm (v. note altă de Grimm, p. 311 și B. 311,
pt. 309-310, B. 319; Maiorescu); Gr. 310-311-B. 321 (Macedonski) - tu.

Completoarele pe care le aduce pt. epoca de care o studiază Grimm sunt cu totul
neînsemnată, dar însă înregistrările trăd. și studiile apărute după 1853, date la
care se opere studiul regăzitului nostru colecț., și până astăzi, făcă ce-l numește
nșă de Grimm și este parțială reproducerea de texte, originale sau și său traduceri,
și mai ales originale și traduceri de același tip. Să mai adăug că și astăzi
raportul acesta, dă un sejseci și multe prețioase cunoștințe fundamentale și
Byron a influențat direct, prin opera lui, dar el a dat restul unei amintiri
măre literare, byronismul, care a apărut pe continent, în deosebi în lit.
fr., și s-a oglindit mult mai mare măsură și în lit. română. Se rugănea urma-
ricea raporturilor între amintiri byroniene minori francezi, care au
cultivat cu predilecție excentricul, și poezia română. Candidatul trebuie să
se lămurască asupra amintirii extramele din misarea les jeunes Fane
- un Théophile Dauday bunăoară - și ar fi ajuns la concluzia că subiectul
său, avându-se o placere lit. comp., rugănea o divizare a materialului
influentă lui Byron în primul rând, influența byronismului în cîndal
al doilea.

Procedând aşa cum a procedat, într-un domeniu în care ~~sigurăitatea~~
^{concluzie} făcea fi realizată cu ușăuță și căile de cercetare său totuși indicate,
candidatul a izbutit să dea o lucru incompletă, neclarificată și prin urmare
înutilă.

În teorie să spun căteva cîndale și despre bibliografie ~~studiată~~
Dr. Benchea ne dă o bibliografie bogată, reușită în mai multe subdiviziuni:
cea dintâi între acestea conține titlul operelor lui Byron, cotate din table
de vîrstă și unei ediții complete a scrierilor sale. Vom prezenta apoi bibliografia
engleză a problemelor, coperțind un număr de ediții ale operei byroniene și de
studii dedicata poeției. O subdiviziune aparte se ocupă ^{în} titlului Byron în
limba italiană, concentrându-se în cîteva de traduceri italiene și de traduceri
a subiectului său. Cum ea și firește, bibliografia românească este mai bogată, deci
a subiectului său. Cum ea și firește, bibliografia românească este mai bogată, deci

șt. după cum am vîzut, ca este lipsita de prețioase ~~fonduri~~ fundamentale. Aceste
a-i spori propoziție - candidatul are cultul dimensiunilor -, recunosc că unele pro-
cede și cîndale specifice. Astfel, sub nr. 30 al studiilor românești, este înregistrat
vol. II din al treilea volum de lit. al lui Ion Creangă, sub nr. 62, dă înre-
gistrările din O. densușianu studiul capitolul despre grigoriu Alexandrescu, apărut
în vol. III al aceluiși volum de literatură care, după toate regulele, ar fi trebuit
să fie înregistrat sub același nr. și titlu ca și vol. II. Lăsând la o parte studiile de
importanță celor datate lui Maniu sau Tocileanu, candidatul găsește nevoie să
înregistreze file din 19 Aprilie a Calendarului Confederației Generale a Municipiilor, do-
meniu pe care filă era amintita moartea poetului. Acea bibliografie conține
încă și date totale privind problemele. Astfel sub nr. 66 este amintit studiul
lui I. Nistor, Probleme ucrainiene, întocmit a colo este amintit hagyma, titlul
legător, care avea să nu fie o ^{rezerva} ~~bibliografie~~ și pe Byron, deci vîză cîndale
Dr. Benchea nu stie nici ^{titlul} ~~bibliografie~~ și pe opera. Astfel, la bibliografia
engleză este amintită editia întâi din vol. din 1870, a operei poețice a lui Byron,
cu specificarea „pe două coloane legate în pânză”, și lîngă ce capitolul de traduceri
în limba germană se vede în felul următor: „J. Adrian. Frankfurt, 1830, în 12 vol. 2.
Ernest Ortlieb. Stuttgart, 1839, în 12 vol.” Aceasta demonstrează că dă înregistrările

numele traducătorului, local de apariție, anul și nr. volumelor, existând ca și numărul titlul operei. Alteori, același capitol solicită pe cititor să crede că traducerea română a apărut sub titlu românesc; ex.: „Schroeder, trad. integrală, 1875-1886 în 6 vol.”, sau „F. Brie, Traduceri aleor din diferiți traducători în 4 vol. 912”. Este clar că autorul nu a văzut căstile pe care le notașă, ceea ce indică o ascunzătoare concepție ~~științifică~~ ~~științifică~~.

Rezerve tot atât de serioase se pot face și în ceea ce privește felul de a se exprima al lui Băneșea. În primul rând ar putea fi susținute cu noștișorile sale de limbă engleză. În general, ea dă dovadă de multă diplomatie în acest domeniu: cănd reproduce textul englez, evită să dea o traducere românească proprie, iar cănd dă o astfel de traducere un reproducă și textul original. Iară puteră cită numeroase exemple de traducere confuză; însemnată, cu titlul de exemplu, de aceea a dedicării ~~către~~ căntului ~~în~~ din Childe Harold's Dedicatie (p. 149). Într-un anumit moment însă, ea a trecut peste această regulă și ne-a dat paralel textul englez și pe cel românesc (10). Aici vedem că Attic metes (metri atici) se traduce în rom. metri antici, iar versul: Of Grecian dramas vaunts the deathless fame (adică: el laudă munete nemuritori al dramelor grecesti) se traduce prin: cu dramele grecesti se laudă de renunțe nemuritori. În limbă se românească este la accus: măltimie: sl. Băneșea vorbește despre mefistofelnic (mefistofelic, p. 178); romantescă (218); danteză (dantesc, 265); teatralitate (teatralism, 277). La pag. 278 se vorbește despre actualitatea grafică* a lui Byron, iar la p. 313 despre ritmul licentios, adică neregulat, al aceluiși traducerilor lui George Ion. În pozele sale sunt lipite uneori de secheltul gramatical: „Atunci poetul Grigore H. Grandea - care se socotește negăt al lui Byron, decouarcă aceste și fiind un fiu cu o roscopoleranță, fanta, bunica a lui Grigore Grandea” (p. 313).

N-am sunnat, în legătură cu teza de prezentată de H. Băneșea, decât o mică parte din rezervile pe care ea le reprezintă. Cred ~~totuși că~~ că ~~de~~ său de concluzia pe care o impune în puncte fi de căd ~~negative~~ și. Consideratul este lipsit de multe elementare ale tuturor literaturii sau literaturii comparate, după cum este lipsit de ~~aceea~~ practică ~~științifică~~ în aceste domenii. Universitatea noastră să se recordea cu o mare respundere în ceea ce cănd nu ar respingea, în vîrstă publică să nu fie o orice bunăvointă arătată ~~mai~~ făcă de o astfel de lucru ar atrage asupra universității noastre o mare respundere, ~~științifică~~ și morală în același timp. De aceea propun moratorului coastă respingerea ei.

(pe Eminescu îl scoatează total în afara influenței byroniene și întrugii
probleme îi acordă, la p. 348, cinci rânduri)

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
„OCTAVIAN GOGA” CLUJ
SECȚIA COLECȚII SPECIALE
Fondul Petrescu - Popovici